

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200147
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: pplk. Ing. Y. Y., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom B. I.. B. XXXX/X, W., právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, AK so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Riaditeľ Kriministického a expertízneho ústavu PZ, Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Sklabinská 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Disciplinárneho rozkazu č. 2 zo dňa 19. decembra 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/23/2017-95 zo dňa 22. novembra 2017 v časti výroku o trovách konania , takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/23/2017-95 zo dňa 22. novembra 2017 v časti výroku o trovách konania zamietla.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 99 písm. a/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zastavil na základe späťvzatia žaloby konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti prvostupňového rozhodnutia Disciplinárneho rozkazu Riaditeľa Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. 2 zo dňa 19.12.2016 a rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 171 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi nárok na ich náhradu vo výške, o ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Predmetom súdneho prieskumu na základe podanej žaloby bolo prvostupňové rozhodnutie žalovaného, vydané podľa ustanovenia § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že v dňoch 30.05.2016, 02.06.2016, 06.07.2016, 12.07.2016, 13.07.2016, 02.08.2016, 04.08.2016, 10.08.2016, 16.08.2016, 23.08.2016, 24.08.2016, 05.09.2016 a 06.09.2016 svojvoľne opustil pracovisko a to bez vykonania záznamu v evidenčnej knihe príchodov a odchodov na pracovisko a bez oznámenia nadriadenému. Za tento uvedený čas boli menovanému vystavené príkazy pre výkon práce nad základný čas služby, tieto si menovaný neupravil v súlade s reálne odslúženými hodinami výkonu práce nad základný čas služby a tieto vyúčtoval, čo mu aj bolo v príslušnom mesiaci vyplatené. Tieto skutočnosti viedli k zisteniu, že neoprávnené čerpal finančné prostriedky za výkon prác nad základný čas služby v týždni a tým získal neoprávnený prospech.

3. Pred rozhodnutím krajského súdu vo veci právna zástupkyňa žalobcu na základe výzvy súdu oznámila písomným podaním zo dňa 16.11.2017, doručeným dňa 20.11.2017, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 12.07.2017 sp. zn. KM-OLVS-38/2017/OPK zrušilo správnu žalobou preskúmané rozhodnutie Disciplinárny rozkaz Riaditeľa Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. 2 zo dňa 19.12.2016, preto žalobca berie podanú správnu žalobu späť v celom rozsahu a konanie žiada zastaviť.

4. Proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku uznesenia, ktorým správny súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania, podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie v časti priznania nároku na náhradu trov konania žalobcovi zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Podľa kasačného sťažovateľa názor správneho súdu spočívajúci v tom, že žalovaný zaviniel zastavenie konania, je nesprávny, nemajúci oporu v skutkovom stave prejednáwanej veci ani v ustanoveniach všeobecne záväzných právnych predpisov. Poukázal na ustanovenie § 242 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., upravujúce lehotu na podanie odvolania v prípade nesprávneho poučenia o možnosti podať opravný prostriedok v prvostupňovom rozhodnutí, nezohľadnenie námietky miestnej nepríslušnosti správneho súdu a nezohľadnenie námietky podania žaloby po uplynutí zákonnej lehoty.

5. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žiadal zamietnuť kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

6. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu a z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

7. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/23/2017-95 zo dňa 22. novembra 2017, v časti trov správny súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že podaná žaloba bola vzatá späť z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo po podaní žaloby zrušené nadriadeným orgánom žalovaného. V tejto súvislosti však treba uviesť, že napriek správnosti záveru o nároku na náhradu trov konania bolo odôvodnenie výroku o trovách natoľko stručné, že to hraničilo s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia a je veľmi blízko tomu aby bolo považované za arbitrárne. Takáto námietka však v kasačnej sťažnosti nebola uvedená.

8. Všeobecne treba pripomenúť, že v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP).

9. Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP), pričom podľa § 27 ods. 1 SSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané

rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. SSP

10. Predmetom kasačného konania je prieskum rozhodnutia správneho súdu, ktorý vzhľadom na zastavenie konania pre späťvzatie žaloby preskúmaným rozhodnutím priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 171 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania, a podľa ustanovenia § 175 ods. 1 SSP priznal žalobcovi nárok na ich náhradu. Preskúmava sa teda dôvodnosť a správnosť aplikácie ustanovenia, podmieňujúceho vznik práva na náhradu trov konania (zastaveného po späťvzatí žaloby žalobcom) procesným zavinením žalovaného.

11. V prejednávanej veci bolo dôvodné pri rozhodovaní o trovách zohľadniť aj v žalobe uvádzané skutočnosti, týkajúce sa konaní predchádzajúcich a vecne súvisiacich s rozhodnutím napadnutým správnou žalobou.

12. Obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vo veci bol pôvodne dňa 21.10.2016 riaditeľom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice vydaný Disciplinárny rozkaz č. 2/2016, ktorým bolo na základe nesúladu zisteného vykonaním kontroly dochádzky a súvisiacim získaním neoprávneného finančného prospechu vydané disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

13. Na základe odvolania podaného žalobcom bol Disciplinárny rozkaz č. 2 zo dňa 21.10.2016 zrušený odvolacím orgánom, Riaditeľom KEÚ PZ, Prezídia PZ podľa § 243 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. rozhodnutím č.p.: PPZ-KEU-318-016/2016-P zo dňa 19.12.2016, v ktorom bolo zároveň podľa § 243 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z.z. vydané rozhodnutie vydať disciplinárny rozkaz č. 2 zo dňa 19.12.2016 o uložení disciplinárneho opatrenia zníženia služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov. Účastník bol v písomnom vyhotovení rozhodnutia poučený, že proti rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

14. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa KEU PZ č. 2 zo dňa 19.12.2016 bolo za uvedené disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. zníženie služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov. Účastník bol v písomnom vyhotovení rozhodnutia poučený, že proti rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

15. Vzhľadom na poučenie o nemožnosti podať odvolanie, podal žalobca v posledný deň zákonnej lehoty podľa § 181 ods. 1 SSP, t. j. dňa 21.2.2017 žalobu na správny súd.

16. Vzhľadom na právnu úpravu § 242 ods. 1, 4 zák. č. 73/1998 Z.z. podal žalobca v trojmesačnej lehote, dňa 21.3.2017, odvolanie proti Disciplinárnemu rozkazu zo dňa 19.12.2016, o ktorom rozhodlo Ministerstvo vnútra PZ, viceprezident PZ SR, ako odvolací orgán dňa 12.7.2017 pod sp. zn. KM-OLVS-38/2017/OPK tak, že Disciplinárny rozkaz č. 2 bol zrušený. Táto skutočnosť bola dôvodom späťvzatia žaloby.

17. Vo svetle vyššieuvedených skutočností považuje kasačný súd za vecne správny a dôvodný záver správneho súdu o tom, že zastavenie konania zaviniť žalovaný a vzhľadom na to žalobcovi prináleží náhrada dôvodne vynaložených trov konania .

18. Nie je možné akceptovať procesnú obranu žalovaného, ktorý poukazoval na predčasné podanie žaloby (nevyčerpanie opravných prostriedkov proti disciplinárnemu rozkazu v zmysle § 7 písm. a) SSP), ak k vzniknutej zmätočnej situácii podstatne prispel vydaním dvoch rozhodnutí zo dňa 19.12.2016, pričom v jeden deň o tom istom disciplinárnom previnení rozhodoval ako odvolací orgán aj prvostupňový orgán, a v písomnom vyhotovení rozhodnutia vydaného pri výkone kompetencie prvostupňového správneho orgánu účastníka nesprávne poučil o nemožnosti podať odvolanie. Nemožno

vyhodnotiť v neprospech žalovaného že proti rozhodnutiu obsahujúcemu nesprávne poučenie podal žalobu v rámci zákonnej dvojmesačnej lehoty pred tým, než mu uplynula náhradná trojmesačná lehota na podanie odvolania v zmysle § 242 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z.z.

19. Pokiaľ žalobca vytýkal krajskému súdu, že nerešpektoval jeho námietku nedostatku miestnej príslušnosti, kasačný súd mu dáva za pravdu že ust. § 13 SSP jednoznačne určuje miestnu príslušnosť. Na druhej strane v prípade skončenia konania bez meritórneho prejednaní veci sa evidentne jedná o postup motivovaný záujmom na čo najrýchlejšom skončení veci, v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Kasačný súd to nepovažuje za dôvod na zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nakoľko to nepovažuje za dôvod kasačnej sťažnosti subsumovateľný pod ust. § 440 ods. 1 písm. e) SSP, naviac takýto sťažnostný dôvod nebol výslovne v kasačnej sťažnosti uvedený.

20. K námietke, že krajský súd nezohľadnil oneskorené podanie žaloby kasačný súd uvádza, že z obsahu súdneho spisu (č. l. 8) vyplýva, že žaloba bola podaná 21.2.2017, t. j. posledný deň zákonnej lehoty.

21. Z uvedených dôvodov kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že procesne úspešnému žalobcovi, priznal v zmysle § 467 ods. 1 SSP v spojení § 167 ods. 1 SSP nárok na ich náhradu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s ust. § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.